

especials que poden considerar-se—digué Sir. A. Watson—com satisfactòries per tal que no indiquen un real augment en la duració de la incapacitat. Entre les dones solteres la proporció de malaltes és, en termes generals, quelcom menor que entre els homes de la mateixa edat, però la duració de la incapacitat és molt més llarga, i, per tant, en conjunt, les xifres promitges de malaltia en les dones assegurades és més gran que entre els homes.

En les dones casades, tant el nombre de les que solliciten socorsos com la duració dels mateixos són relativament més grans que en les solteres; la duració de les compensacions de malaltia de les dones casades arriba, en efecte, a l'elevat promig de vuit setmanes tres quarts. La indemnització per incapacitat (*disablement benefit*) que comença quan la de malaltia ha estat pagada durant 26 setmanes, s'ha trobat que era més crescuda en quantitat en totes les seccions d'assegurats.

Això—digué el conferenciant—entra ja dins dels càlculs dels arranjadors del projecte, que preveïeren l'augment a mida que aquell arribés a la maduresa, i, pel que fa els homes, la xifra de despeses per dit concepte està dintre del previst seguint les indicacions de l'experiència de les velles societats mutualistes amicals. L'extensió de les demandes de les dones respecte de la indemnització d'incapacitat, no gens menys, està produint certa inquietud.

Prenent juntament els homes i les dones, s'estima que en número aproximat de 200.000 persones estan ara permanentment incapacitades i percebeixen el subsidi de les societats autoritzades.

El conferenciant exposà darrerament els canvis de morbilidad seguint les estacions; les demandes fetes en els mesos d'hivern pujen d'un 50 a un 100 per 100 més que el mínim de l'estiu. Les sollicituds de subsidis per maternitat posen en clar les variacions que ocorren en les xifres de natalitat; en les dones dels assegurats durant els anys 1919 a 1925 les peticions foren 88 per cent de les previstes en els càlculs financers.

El número de naixements (comparats amb la xifra de matrimonis en edat de tenir descendència) ha baixat prop d'un 20 per cent des del començament de la centúria, en tant que la propor-

ció dels casats en la població ha crescut en proporcions acusades, ja que l'augment en aquest respecte puja a un 20 per cent dels 20 als 25 anys d'edat, un 10 per cent dels 25 als 30, i un 5 per cent o més en els altres grups.

Comparant les xifres de naixences en les dones dels assegurats, que en la seva immensa majoria no treballen fora de casa, amb les que hi treballen, Sir Alfred Watson troba que aquestes són significativament més baixes; la proporció varia segons l'edat, essent, per exemple, 69 per cent dels 25 als 30 anys, i 61 per cent dels 30 als 35 anys.

La conferència, malgrat la seva exposició deliberadament estadística, dóna dades molt eloqüents d'alguns aspectes socials del sistema anglès d'assegurances de malaltia i incapacitat.

BIBLIOTEQUES MEDIQUES

A part de llurs mitjans en tots els ordres, des de la instal·lació esplèndida de les llurs clíniques amb tot el material necessari sempre renovat per fer el més efectiva possible llur capacitat docent, amb el complement dels ben muntats laboratoris, les Escoles de Medicina nordamericanes tenen adjuntes les millors Biblioteques mèdiques organitzades, per tal de fer factible i fàcil qualsevol treball d'investigació i de recopilació. Es conta que als Estats Units de Nord-Amèrica, les Biblioteques purament mèdiques són les millors proveïdes.

En la magnífica biblioteca de la *Harvard Medical School* hi ha uns 45.000 volums i prop de 10.000 fulls, i el número de periòdics en curs de publicació puja a més de 400. L'estudiós, no resta abandonat davant de l'enorme material bibliogràfic, car personal idoni l'instrueix i l'orienta procurant amb tot zel donar les informacions demandades.

En un raport publicat per la Fundació Rockefeller de Nova York, titolat "Methods and Problems of Medical Education", es fa la descripció detallada, entre altres, de la susdita Biblioteca, consignant que els bibliotecaris Dr. Elliott, P. Joslin i Frances Whitman, "tenen un vertader plaer a prestar llur ajuda als qui la solliciten".

La llibreria de la *Washington School of Medicine*, de Sant Louis, té més de 33.000 volums,